

சிவகாமம்

வட்டுக்கோட்டை - சங்கரத்தை

சித்தியவான் கணபதப்பிள்ளை

தீர்த்திகளின் ஏகபுத்திரன்

வைத்திய கலாநிதி

சேல்வத்துரை அவர்களின்

★

நினைவு மலர்

1978

சிவமயம்

வட்டுக்கோட்டை - சங்கரத்தை

சித்தியவான் கணபதிப்பிள்ளை

தம்பதிகளின் ஏகபுத்திரன்

வைத்திய கலாநிதி செல்வத்துரை அவர்களின்

★

நினைவு மலர்

1978

சென்னை - மார்ச் 1947

தலைவர் அவர்களே

வணக்கம்

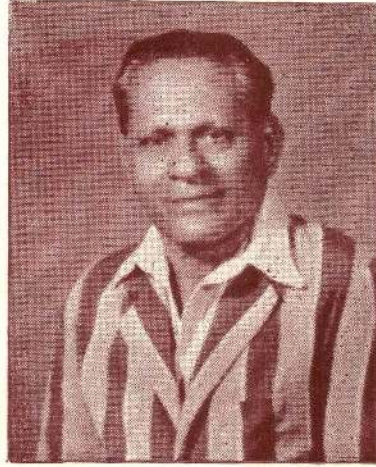
தலைவர் அவர்களே

*

தலைவர் அவர்களே

சென்னை

வைத்திய கலாநிதி க. செல்வத்துரை

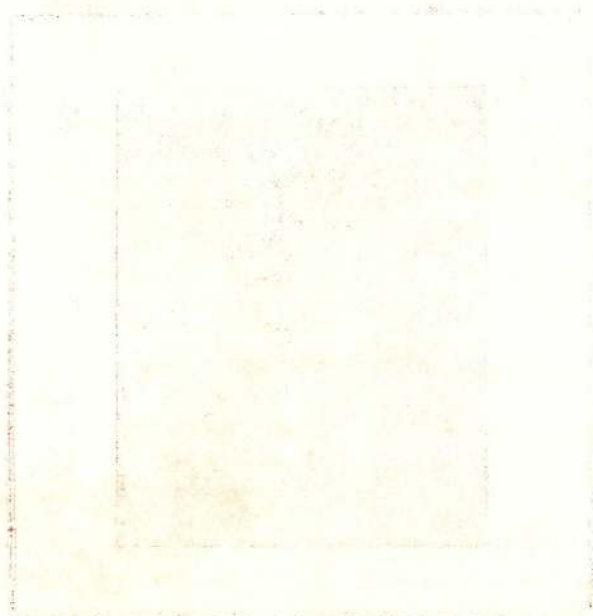

தோற்றம் } 1907-04-17
Born

மறைவு } 1978-03-30
Died

DR. G. CHELVADORAY

RECEIVED 1917

1917-1918

1917-1918

1917-1918

வைத்திய கலாநிதி
உயர் திரு. க. செல்வத்துரை அவர்களின்
வாழ்க்கை வரலாறு

பல்வளமும் செழித்தோங்கும் இலங்காதேவியின் சிரசென விளங்கும் யாழ்ப்பாணத்தின் திலகமெனத் திகழும் வட்டுக்கோட்டையைச் சார்ந்த சங்கரத்தைப் பதியில் சைவ வேளாள குலதிலகரும், சித்தியவான் எனச் சீர்பெற அழைக்கப்பெற்ற உயர் திரு. நா. கணபதிப்பிள்ளையும் அவர்தம் பாரியார் சின்னம்மாவும் செய்தவப் பயனால் செல்வம் என்று பெற்றார் போற்றவும், துரை (Doray) என்று உற்றாரும் ஊராரும் போற்றவும் வைத்திய கலாநிதி செல்வத்துரை அவர்கள் மலேசியாவில் மகிழ்மீழ், ஈபோ என்னும் பதியில் 17-4-1907 இல் பிறந்தார்.

அவர் சகல செல்வச்செழிப்புடன் வளர்மதி என்ன வளர்ந்தார். மக்களுக்கு மாண்பளிக்கும் கல்வியை நன்கு பயின்றார். 1925 - ம் ஆண்டு Senior Cambridge பரீட்சையில் சித்தி எய்தினார்.

1930-ம் ஆண்டு சிங்கப்பூர் வைத்தியக் கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்தார். 1931-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1936 - ம் ஆண்டு வரை Edinburgh வைத்திய கல்லூரியில் பயின்று வைத்திய கலாநிதிப் பட்டம் பெற்று இலங்கைக்கு வந்தார். அவர் 1940 - ம் ஆண்டுவரை அரசாங்க சேவையில் சேர்ந்து கடமையாற்றினார்.

1946-ம் ஆண்டு வரை இராணுவ சேவையின் வைத்தியப் பகுதியில் கப்டனைக் கடமையாற்றினார். 1946-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் தொடக்கம் மூலாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையில் சேர்ந்து நம்மக்களுக்கு நற்பணியாற்றி 1969ம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றார்.

அவர் கல்வளை சண்டிவிப்பாயில் வாழ்ந்த வேளாள குலதிலகர் உயர் திரு. பொன்னுத்துரை தம்பதிகளின் புத்திரி செல்வி இரத்தினம்மாளை 1930 ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 11-ம் திகதி திருமணம் செய்தார். அவர்கள் ஆற்றிய இல்லறமாகிய நல்லறப் பூங்கா நன்கு பூத்துப் பொலிந்து நறுமணம் கமழ்ந்தது.

“மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன்

நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.”

என்னும்

திருவள்ளுவர் திருவாய் மொழிக் கிணங்க அவர்கள் வாழ்வு விளங்கியது.

கணேசன் ராஜு, நாகேந்திரன், வீலாமணி, இராதாமணி; மனோன்மணி, சாரதாமணி, இரஞ்சிதமணி, சண்முகன், நடேசன் என்னும் நன் மக்கட்பேற்றைப் பெற்றனர். அவ்வாறே பிரேமலா, பாலேஸ்வரி, இராசதுரை, ஜீவரத்தினம், திருஞானசம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர், செல்வராசா என்னும் அருமை பெருமை நிறைந்த மருமக்கட்பேற்றையும் பெற்றனர்: தன் அன்பையும் ஆனந்தத்தையும் ஒருங்கு சொரியும் தாரினி, சுதர்சனன், சுதாகரன், ஸ்ரீ வித்தியா, தவநிருபன், சியாம்சுந்தர், அருண்குமரன், திருக்குமரன், அபிராமி, அருபன் என்னும் பேரக்குழந்தைகளைப் பெற்றுப் பேரானந்தம் அடைந்தனர்.

இறைவனிடத்தில் பேரன்பும் வழிபாடும் பூண்ட வைத்திய கலாநிதி அவர்கள் பொதுநல சேவையே மானேசுர பூசையெனப் போற்றினர். சிவபெருமானிடத்து விளங்கும் முக்கண்களைப்போல தேவாலயம், வித்தியாலயம், வைத்தியாலயம் ஆகிய மூன்று தானகிகளையும் தம் பெரும் பணிக்கு உறைவிடமாக்கினர். பெரும்பொருளைத் தேடுவதிலேயே கருத்தாக இருக்கும் வைத்திய கலாநிதிகளுக்கெல்லாம் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக எங்கள் வைத்திய கலாநிதி அணர்கள் அருளையே பெரும் பொருளாக மதித்து அதனையே தேடினர்: தன்னை நாடிவரும் நோயாளரிடம் அவர் காட்டும் அன்பும் இன்சொல்லும் அவர் கொடுக்கும் மருந்தைக் காட்டிலும் பெரும் பயன் அளித்தன. மேலும் நோயை மாற்றுவதுடன் நிலலாமல் நோய் வராமல் பாதுகாக்கும் உடல்நல விருத்தியில் பெரும் பணியாற்றினர்: அதற்காக இளைஞர் ஐக்கிய வினையாட்டுக் கழகத்தை (Y. U. C.) ஆரம்பித்து வைத்தார். இது இளைஞர் சமுதாயத்துக்குப் பெரும் பயன் அளித்தது. உடல்நல விருத்திக்கு உறுதுணையாக இருந்தது. தமது அருமைத் தந்தையாரால் தமது அருமைத் தாயாரின் ஞாபகச் சின்னமாக நிறுவப்பெற்றுள்ள சங்கரத்தை சின்னம்மா வித்தியாசாலையில் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்துவந்தார். நவராத்திரி விழாக்காலத்தில் வித்தியாலய மாணவர்களை ஆண்டுதோறும் தம் இல்லத்துக்கு அழைத்து உபசரித்து வந்தார்.

வைத்திய நிலையம், வித்தியாலயம் என்பவற்றின் பணி புரிந்ததிலும் மேலாக சைவாலயங்களில் அவர் ஆற்றிய பணி அளவிடற்கரியது. ஊரிலுள்ள மிகச் சிறிய கோயில் தொடக்கம் மிகப்பெரிய ஆலயம்வரை சென்று வழிபடுதலே அவருடைய முதற்பணியாக இருந்தது. தாம் செல்லும் வீதியில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆலயத்துக்கும் சென்று அவர் வழிபாடு செய்யும் காட்சி இன்றும் எம் மனக்கண் முன் நின்று நிலவுகிறது. அன்னார் நமக்கெல்லாம் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்தார். "தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக" என்னும் திருவள்ளுவர் திருவாய் மொழிக்கு இலக்கியமாக வாழ்ந்து (30-3-78)ல் இறைவனடி சேர்ந்தார்: அவர் ஆன்மா சாந்தி அடைவதாக.

அவரின் சில குறிப்புகள்

மகரிஷி சிவானந்தர்

இமயமலை மீதிருக்கும் மகரிஷி
எங்கள் சுவாமி சிவானந்தர்
சாதியும் ஒன்று மதமுமொன்று
என்று கூறினார் சுவாமி
ஞான ஒளியை உலகமெல்லாம்
பரப்பினார் சுவாமி சிவானந்தர்
சேவையும் அன்பும் தருமமும்
கைவிட லாகா தென்றார்
வஞ்ச மின்மையுடன் தியானம் செய்து
மோட்சம் பெறுங்கள் என்றார்
என்றும் எங்கள் உள்ளத்தில் துலங்குகின்றார்
மகரிஷி சுவாமி சிவானந்தர்

13-9-64

சங்கரத்தை

சங்கரத்தை நாடெனும் போதினிலே
எங்கள் சிறந்த சைவமதம் ஓங்கி வளர்கவே
ஓர் பத்தினி சின்னம்மா வித்தியாசாலையிலே
எங்கள் செந்தமிழ் மொழிகள் சொரியவே

வீடேது நாடேது
நாடும் வீடும் உள்ளமேயாகும்
என் உள்ளத்தில் என்றுதான்
அருளுவீரோ செப்பாய் பராபரமே
என் தாயும் நீ, தந்தையும் நீ
நான் உன் மகனாவனே
இம்மானிட வாழ்வினில் ஏதோ
அறியேனே செப்பாய் பராபரமே.

அண்ணையும் நீயே பிதாவும் நீயே
 உம்மையல்லால் யான் என்ன செய்வேன்
 மாய உலகில் மூழ்கி நான் உம்மை
 சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 நான் ஒன்றும் அறிகிலேனே
 ஈசனே எப்பிறவியில் நான்
 உன் பாதம் ஆடைவேளை
 எல்லாம் உம் மடைக்கலமே;

மனைவியும் மக்களும் பொன்னும் உமக்கேனடா
 எப்பதான் உள்ளத்தில் ஞானஒளி துலங்கி
 உன் ஆணவம் விலகுமடா?
 இவ்வுலகில் மானிடப் பிறவி
 அரிதிலும் அரிதெடா.

சிவன் தோத்திரம்

ஈசனே எப்பதான் என்னை மறந்து
 உன்னை நினைந்து
 ஆசை அகற்றி ஆணவத்தை அடக்கி
 ஞானம் பிறந்து மோட்சம் அடைவேளை
 செப்பாய் பராபரமே
 ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

“ எது வாழ்வு ”

அன்பர்களே!

எது வாழ்வு என்பதைப்பற்றி சில வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். நீங்கள் நினைக்கக்கூடும் எது உண்மையான வாழ்வு என்று. ஆனால் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்த காரியம்தானே. வாழ்க்கையில் அப்படி நடக்கிறது அரிது.

பெண்களுக்குக் கணவன் கண்கண்ட தெய்வம். ஆண்களுக்கு பணம் கண்கண்ட தெய்வம். இப்போ உலகம் போகும் போக்கில் பணம்தான் ஜீவநாடி. காசு எவ்வளவு இருக்குமோ அவ்வளவுக்கு சுதம் பெறலாம். ஆனால் அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு. நாடேது வீடேது, நாடும் வீடும் என் உள்ளமே. அப்பனும் நீ, அம்மையும் நீயே. எப்பதான் மகனாவனோ! செப்பாய் பராபரமே! நாங்கள் கனவில் காண்பதெல்லாம் விழித்தவுடன் பொய்யாய் தோன்றுகிறது. எங்கள் உலகவாழ்வு ஒரு கனவுதான் ஈசனே எப்பதான் என்னை மறந்து உம்மை நினைத்து ஆசை அகற்றி ஆணவத்தை அடக்கி ஞானம் பெறுவேனோ! செப்பாய் பராபரமே! உண்மையான வாழ்வு எதுவென்று நாம் அறிய முயலவேண்டும். சிவபெருமான் கிருபையினால் அவர் திருவடியைப் பெறலாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அவருடைய கடைசிப் பிறப்பில் புலம்புகிறார் “எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்” என்று நாடிகளும் ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் மேல் நோக்கி அவர் திருவடி சேரவேண்டும். இதுதான் உண்மையான வாழ்வு.

வணக்கம்

அன்பே சிவம்

இங்கு குழுமியிருக்கும் சகோதரர்களுக்கும் சகோதரிகளுக்கும் என் அன்பார்ந்த வணக்கம். இந்துவாலிபர் சங்கத்தாருக்கு நன்றி கூற முன்பு அவர்களுடைய உத்தரவோடு சில வார்த்தைகள் கூறி விட்டு என் சிறுநரையை முடிக்கிறேன். சபையோர்களே என் பேச்சு திருத்தமாயிருக்காது மன்னிக்கவும். ஏனென்றால் இந்தப் பொக்கு வாய் கிழவனுக்கு ஒரு பல்லும் இல்லை. உங்களுடைய சிரிப்பு எனக்கு ஒரு ஞாயசத்தை உண்டாக்குகிறது. அது என்னவென்றால்

“காவோலை விழ குருத்தோலை சிரித்ததாம்”

“அன்பே சிவம்” ஒரு முக்கியமான உண்மை. இதற்கு வழி காட்டி பக்தி பக்தி கிறுவயதிலிருந்து ஆரம்பமாக வேண்டும்.

பாலர்களே! நீங்கண் பாட்டி ஒளவையாரின் நற்சிந்தனையைப் பற்றிக்
கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். "அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்."
"தந்தை சொல்மிக்க மந்திரமில்லை." "தாயிற் சிறந்த ஒரு கோயிலு
மில்லை."

இந்த நற்சிந்தனைகளை எவ்வளவுக்கு பின்பற்றுகிறோமோ அவ்வளவு
வுக்குப் பக்தி எங்கள் உள்ளத்தில் பெருக ஞானக்கடலில் பேய்ச்
சேருவோம். அப்பொழுதுதான் எங்களுக்கு ஞானம் பிறந்து விமோ
சனம் கிடைக்கிறது.

இப்பொழுது இளைஞருக்கு இந்த உபதேசம் அவ்வளவு பிடிக்காது. ஆனால் அவர்களுக்கு கால்க்கட்டும் வாய்க்கட்டும் வந்த பின்
னர் இந்த உண்மை விளங்கும்.

இந்து வாலிபர் சங்கத்தார் அடியேனை இந்த ஆண்டு விழா
வுக்கு பிரதம விருந்தாளராய் அழைத்ததற்கு என் உள்ளத்தில்
இருந்து நன்றி கூறி முடிக்கின்றேன்

வணக்கம்

செல்வன்

செல்வனைப் போல் பேயனரிது
ஆனால் அவனும் தருமத்துரை
தந்தை சொல் தட்டான்
தாயார் மனதை நோகான்
மனைவியின் ஆசை நண்பன்
மக்களின் அருமைப் பிதா
மண்ணாசை பொண்ணாசை மறந்தான்
பெண்ணாசையும் இழந்தால் முத்தியடைவான்.

Some of his Notes

"Om Namō Narayana"

O Lord Krishna my Divine Protector and Benevolent Saviour. Forgive my grievous faults to become my humble servant. Shower upon me thy blessings. Mercy and Grace. Enlighten my soul to kindle my spark of faith in Thee always.

May Thy Divine light reflect a ray of hope to draw my soul nearer -to thee from day to day. My God my love thou art not all mine but I am all Thine. Thy will be done and not mine. O Lord Krishna, I prostrate before Thee.

Om Shanti!

Om Shanti!

Om Shanti!

Om

Possession spread mysterious obsessions
Pleasures inject pain and eject vitality
The I-ness & my-ness chain us to the wheel of karma
But prayer with bakthi will lead to Eternal Bliss

The easiest and shortest method of realisation of
God action (karma) bears fruit in action

The results of action passes away but leave the seeds which repeat its action again in the next birth. Therefore action does not bring liberation or moksha of the soul. But acts performed without any attachment in the spirit of service to God cleanse the mind and point the way to Liberation. Fasting or going to temples done

with *bakthi* or devotion to God leads us into God's path of realisation, but done with even the slightest motive of hoping for the fruits of one's efforts binds one to continue one's *karma* in the next birth. This can be over come by completely surrendering to God and making an effort to be a worthy medium to serve Him only; then only He will shower His Mercy and Grace to enable us to attain Liberation of the soul.

My God, my love, Thou art not all mine but I am all Thine - Thy will be done and not mine.

O Lord Krishna I prostrate before Thee

Om Shanti! Om Shanti! Om Shanti!

Love

Mother's love compels the milk to spurt from her bosom to feed her cherished babe.

Love of service impels the physician to relieve the sick of the suffering

Love of Truth dispels sympathy from the Judge to render justice to humanity

True love expels barriers of space and Time between the lover and the beloved

Om

O fickle mind why all this tossing high and low!
O fleeting desire why all this battering right and left.
 When will there be an end to pain for peace to follow?

When will the omnipresent be felt or the omniscient be known?

Fountain

Mother's breast is the fountain of life.
Father's heart is the fountain of forgiveness.
Child's prattle is the fountain of joy.
Master's mind is the fountain of wisdom.

Act

A Kindly act soothes the aching heart.
A Charitable act emanates the fragrance of joy.
A Selfless act brings happiness.
A Devotional act leads to bliss.

Spirituality

Wealth vanishes like the passing clouds,
Beauty withers like the Autumn leaves.
Love wanes away like the fading moon.
But spirituality is the everlasting Truth.

Aum

O mother of universe the symbol cosmic love.
 May thou purify my thoughts, words and deeds,
 And shower Thy Grace and mercy to expel my karma.
 To become thy worthy bhakthan and attain Eternal
 Bliss.

Om

Speak the Truth and suppress Egoism, the Grace
 of God will flow, Destroy desire and karma will fade
 away. Don't kill, not use violence, then selfless love
 will evolve, Pray with implicit faith in God to attain
 Eternal Bliss.

Om

Axe the axle of desire on which rotates the cycle of karma. Echo not ego which drives you away from God. Love God with all your heart and soul. Focus your mind on selfless service and you will attain Eternal Bliss.

Fate

When one says fate he takes for granted that it must happen always, but when he calls it karma which he believes can be expelled by one's implicit Faith in the almighty and selfless service to God. Most people's conception of fate is that it is the will of God. As every action produces its reaction, fate, in my opinion is karma, which was sown in the past, birth, repeats its reaction in the present birth as 'karma'. As an arrow which is released by the archer will reach the destination, an act performed with a selfish motive will unfold its effect in due course, either in this birth or in the next.

To evade this issue there are two solutions. One way we can avoid the ill-effect by surrendering completely to the Almighty for his mercy and Grace and this will convert the catastrophe into a beneficial result. The other course is to do our work without anticipating any results to ourselves, in this way we aspire to be worthy medium to serve Him only. To develop this, one has to cultivate dispassion, and discrimination. These are two wings which elevate one above the veil of Maya and cultivate our intention to attain God-consciousness No one else is the cause

of one's fate but we make our own fate. The fault is not in our stars, whose influence at the most is 5% and that too due to our previous actions with which we are born to the influence of the position of certain stars.

A Materialist who may be a scientist mistakes the cause for the effect. For example when we accomplish anything we are happy and think that the happiness is due to the performance but really it is happiness which is within us enables us to do it efficiently.

We must minimise our karma or fate for the future by practising Truth and abstaining from killing (ahimsa) let us always remember God and completely surrender to Him and He will guide us.

Markandeyar over came fate of Death because he had complete faith in Sivam and surrendered to Him whole- heartedly.

Om Shanthi! Om Shanthi! Om Shanthi!

Introspection during my last days

When the tide of echo recedes, my conscience echoes, such inquires as follows:-

- (1) Why I am here?
- (2) From where did I come?
- (3) Whither shall I go?
- (4) Am I justified in my present position to be worthy to go where I am expected to go?

Such questions can be answered only when the mind is renounced. The next best thing for me is to infer that there *must* be an omnipotent, omniscient and omniscient Creator whose marvellous manifestations in Nature reveal. His limitless greatness unfathomable by the human mind. The highest manifestation of God in this Earth is man with pure conscience.

After witnessing the daily miraculous incidents I say so, because I cannot invariably reason out the cause and effect. This leads me to the conclusion that in order to express my gratitude to the Architect of my life, I have to offer my selfless service and selfless love to humanity. This will enhance my implicit faith in the Benevolent Creator to become one with Him

Om Shanti!

Om Shanti!

Om Shanti!

Om Shanti

My Epitaph (Dr. G. Chelvadoray)

Here lies a corpse to fame unknown the face that smiled at the biased criticism, the heart that forgave the wounding remarks, the soul that longed for his bliss only.

உ
சிவமயம்

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தாயினும் நல்ல தலைவர் என்றடியார்
தம்மடி போற்றினைப் பார்கள்
வாயினும் மனத்தும் மருவி நின்றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பிணியும் தொழிலர்பால் நீக்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமாமலை அமர்ந்தாரே:

1.

ஒன்றி இருந்து நினைமின்கள் உந்தமக்கு ஊனம் இல்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தாள் அடியவர்க்காய்
சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுள் சிற்றம்பலத்து நடட்டம்
என்று வந்தாய் என்னும் எம்பெருமான் தன்திருக்குறிப்பே, 2.

மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்ட நன்னகரில்
பாவம்வினை அறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன் என ஆள்வான் திருக்கேதீச்சரத்தானே;

3.

திருவாசகம்

பாட வேண்டும் நான் போற்றி நினைவே
பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக்கு
ஆட வேண்டும் நான் போற்றி அம்பலத்து
ஆடும் நின்கழற்போது நாயினேன்
கூட வேண்டும் நான் போற்றி இப் புழுக்
கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்
வீட வேண்டும் நான் போற்றி வீடு தந்து
அருளு போற்றி நின்மெய்யர் மெய்யனே;

4.

திருவிசைப்பா

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக்கண் உடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா

ஆறணி சடைஎம் அற்புதக் கூத்தா
அம்பொன் செய் அம்பலத்தரசே
ஏறணி கொடிஎம் ஈசனே உன்னைத்
தொண்டனேன் இசையுமாறு இசையே.

24

திருப்பல்லாண்டு

தாதையைத் தாள்அற வீசிய சண்டிக்கு)
இவ்வண்டத் தொடும் உடனே
பூதலத்தோரும் வணங்கப் பொற் கோயிலும்
போனகமும் அருளிச்
சோதிமணி முடித் தாமமும் நாமமும்
தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத்துக்குப் பரிசு வைத்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

62

— சேந்தனார்

திருப்பராணம்

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம் ஒரு மூன்றும்
திருந்து சாத்துவிகமே ஆக
இந்து வாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்த பேரின்ப வெள்ளத்துள் தனைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மனந்ந்தார்.

72

— சேக்கிழார்

திருப்புகழ்

அகரமுமாகி அதிபனுமாகி அதிகமுமாகி அகமாகி
அயனெனவாகி அரியெனவாகி அரனெனவாகி—அவர்மேலாய்
இகரமுமாகி எவைகளுமாகி இனிமையுமாகி வருவோனே
இருநிலமீதில் எழியனும்வாழ் எனதுமுன் ஓடிவரவேணும்
மகபதியாகி மருவும்வலாரி மகிழ்களிகூரும் வடிவோனே
வனம்உறை வேடன் அருளியபூசை மகிழ்கதிற்காமம்

[உடையோனே

செக்கணசேகு தகுதிமீதோதி திமியென ஆடு மயிலோனே
திருமலிவான பழமுதிர்சோலை மலைமிசை மேவு பெருமானே;

— அருணகிரிநாதர்

கந்தரஸங்கரம்

தெய்வக் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழும் செழுஞ்சடீர
வைவத்த வேற்படை வானவனே மறவேன் உனைநாள்
ஐவர்க்கு இடம்பெறக்கால் இரண்டோட்டி அதில்இரண்டு
கைவைத்த வீடுகுலையுமுன்னே வந்து காத்தருளே.

9:

கந்தரநுழி

முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்(து)
உருகும் செயல் தந்து உணர்வென்றருள் வாய்
பொருபுங்கவரும் புவியும் பரவும்
குருபுங்கவ எண்குண பஞ்சரனே.

10:

அபிராமி அந்தாதி

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித்திலகம் உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக்குங்குமதோயம் என்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே;

11.

நிறைவு பெற்ற வாழ்க்கை

எல்லா வகையிலும் நிறைவு பெற்ற வாழ்க்கை மிகச் சிலருக்கே கிடைக்கின்றது. அத்தகைய சிலரில் அமரராகிவிட்ட டாக்டர் செல்வத்துரை ஒருவராவர்.

கல்விச் செல்வத்தை நிறையப் பெற்று மக்கள் பிணிதீர்க்கும் வைத்திய சலாநிதியானார் வைத்தியத் தொழிலை பணம் திரட்டும் ஒருவழியாகக் கருதி ஏழைமக்களின் துன்பத்தை தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்துவோர் போலன்றி மூளாய் கூட்டுறவு வைத்திய சாலையில் சேவையே நோக்கமாகக் கொண்டு சேர்ந்தார். தமது சேவைக்காலம் முழுவதையும் இப்பகுதி ஏழை மக்களின் துன்பம் துடைக்கும் பணியிலேயே செலவிட்டார்.

டாக்டர் செல்வத்துரை அவர்கள் மூளாய் வைத்தியசாலையில் கடமை புரிந்த காலத்தில் உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர், பணக்காரன், ஏழை என்ற வித்தியாசமின்றி எல்லோரையும் ஒரே கண்ணோடு நோக்கிச் சேவை செய்தார். எந்த நேரத்தில் யாருக்குத் துன்பம் என்று அழைத்தாலும் ஆண்டவன் போல நோய் தீர்க்க விரைந்த இச் செம்மனின் திடீர் மறைவு இப்பகுதி மக்களுக்குப் பேரிழப்பாகும்.

தமது சொந்தக் கிராமமாகிய சங்கரத்தையிலும், சுற்றாடலிலும் சமூக முன்னேற்றம், கிராம சீர்திருத்தம் ஆகிய துறைகளில் அருந்தொண்டு புரிந்து வந்தார். அவர் ஆற்றிச் சென்ற பணிகள் பல அவருக்கு அழியாச் சின்னங்களாக நிற்கின்றன.

இளஞ் சந்ததியைத் திடமான தேகத்தோடு வளரச் செய்வதற்காக விளையாட்டுத் துறையில் அவர்களை ஊக்குவிப்பதில் முன்னிறார். தமது அந்தஸ்தைப் பற்றிச் சிறிதும் சிந்தியாது சிறுவர்களோடு தானும் சிறுவனாகச் சேர்ந்து விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கு அவர்களை அழைத்துச் செல்வர். பெருமை பாராட்டாத குழந்தையுள்ளம் படைத்த ஒரு உத்தம புருஷராக வாழ்ந்த அவருக்கு "மனம் போல வாழ்வு" என்றபடி சிறந்த, அறிவறிந்த புத்திரச் செல்வமும் குறைவின்றிக் கிடைத்தது.

தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தாற் காணப்படும்

என்ற பொய்யா மொழிக்கேற்ப அவர் விட்டுச் சென்ற மாசற்ற புகழும் சிறப்புப் பெற்ற பிள்ளைகளும், அவரின் பிரிவு தாங்காது கதறியழுத ஏழைகளின் கண்ணீரும் அவர் தக்கார் என்பதற்குச் சான்று பகர்ந்து நிற்கின்றன.

மனிதகுலத்துக்குப் பயன்தரும் சிறந்த வாழ்க்கையைப் பூரணமாக வாழ்ந்த அவருக்கு நாம் செய்யும் கைம்மாறு அவர் வழியில் மக்கள் சேவை புரிவதேயாகும். அவரின் வாழ்நாட் சேவைக்கெல்லாம் உறுதுணையாக நின்ற அன்னாரின் துணைவியாருக்கும் அவரது மக்கள், மருமக்கள் எல்லோருக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபம் உரித்தாகுக.

திவ்விய ஜீவிய வாழ்க்கை

எல்லோராலும் "செல்வா" என்றும் மலேசிய நண்பர்களால் "துரை" என்றும் அன்புடன் அழைக்கப்படும் எழில் உருவம் எம் இதயத்தில் சிலையாய்ச் சமைந்துவிட்டது. எனது நண்பர் டாக்டர் செல்வத்துரையை கடந்த 25 வருடங்களாக அறிவேன்; உருவும், திருவும், அடர்வும், ஆற்றலும் அன்பும் பண்பும் நிறைந்த ஒரு பெருந்தகை. தனது சீவியகாலத்தில், இந்துமதத்துக்கும், பொது மக்களுக்கும் அவர் ஆற்றிய தொண்டு அளப்பரியது. அவரது சேவை கோபுரத்துச்சிகரில் வைக்கப்பட்ட மகுடம்போல் பிரகாசிக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. நேர்மை, அறிவு ஒழுக்கம், ஒப்புரவறிதவில் அவருக்கு அவரே நிகராவார்.

"சித்தியவான்" கணபதிப்பிள்ளைக்கு மலாயாவில் 1907 - ம் ஆண்டு மசனாகப் பிறந்த எமது நண்பர் செல்வத்துரை, தனது ஆரம்பக் கல்வியையும், பல்கலைக் கழகக் கல்வியையும் மலேயாவில் பயின்றார். விளையாட்டுத்துறையிலும் வீரனாகத் திகழ்ந்த டாக்டர், ஒரு சிறந்த கிரிக்கட் விளையாட்டு வீரன் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது யாழ்ப்பாண திவ்விய ஜீவன சங்கத்தின் ஆயுட்கால உறுப்பினரான டாக்டர் அவர்கள், அச்சங்கத்தின் உப தலைவராக இருந்து எமது சங்கத்தின் கொள்கைகளைப் பரப்புவதில் முன் நின்று உழைத்தவர். திவ்விய ஜீவன சங்கத்தின் ஸ்தாபகர் சுவாமி சிவானந்த மகரிஷி அவர்களின் வழிநின்று ஏழை மக்களுக்கு சேவை செய்த பெருந்தகை, டாக்டர் செல்வத்துரை அவர்கள். 1956 - ம் ஆண்டு டாக்டர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் ரோட்டரிச் சங்கத்தின் உறுப்பினராகச் சேர்ந்து, அச்சங்கத்தின் உப தலைவராகவும், தலைவராகவும், பதவி வகித்து அளப்பரிய சேவைகளை நல்கினார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்தில் பலர் ஆற்றிவரும் சமயத் தொண்டுகளுக்கும் சமூகத் தொண்டுகளுக்கும் உற்சாகமூட்டி, புன்சிரிப்புக் காட்டி, இலட்சியத் தீ மூட்டிய எமது நண்பர் டாக்டர் செல்வத்துரை அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம்வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

சீ. கனகரத்தினம் ஜே. பி. யூ. எம்.

அரச சட்டத்தரணி, யாழ்ப்பாணம்;

தலைவர்-திவ்விய ஜீவன சங்கம்,

யாழ்ப்பாணம்;

Dr. G. Chelvadoray

I am happy that I have this opportunity to pay my humble tribute to a devoted friend, a very loyal parent and well-wisher of Jaffna College, a very understanding and sympathetic physician, who was loved very much by the community amongst whom he worked.

Dr. Chelvadoray was born in Ipoh, Malaya on 17-01-1907. He was the only son of his parents, Mr & Mrs Sithiavan Ganapathipillai, a business man and a contractor of Sithiavan, Malaya. Mr. Ganapathipillai was such a well known figure and philanthropist of this suburb of Sithiavan, that his friends and relatives referred to him affectionately as "Sithiavan Ganapathipillai" in their mutual conversations and dealings.

Dr. Chelvadoray had his early education in Ipoh. He entered the Singapore Medical College and was there for two years and then proceeded to Edinburgh where he completed his Medical studies. On his return from Edinburgh he joined the Ceylon Government Medical Service as one of its Field Medical Officers for about five years, during which period he was also Captain of the Ceylon Medical Corp. He left Government Service to join the Moolai Co-operative Hospital, an institution close to his home at Sangarathai and to be of greater Service to the people of his village and of Jaffna in general. He retired from this institution in 1969 after serving it for nearly a quarter of a century. He was one of the painstaking, lovable and sympathetic doctors I have known. It would not be wrong to say that he had a big part to play through his amiable ways and his deep sense of responsibility in caring for the sick, who came under his care, in increasing the popularity of this hospital. This hospital was also fortunate to have another two - a surgeon and a physician - with experience in the persons of Drs. Chacko and Sambandhan. The three of

them raised the status of this hospital to be an efficient and popular one. Though Dr. Chelvadoray was not a specialist in any particular field of Medical Science, as most medical people today are, his general attitude to patients and the understanding of the psychology of the patients seeking his help made him a lovable personality. Half of your illness is gone when you talk to him in his clinical room.

My association with him was very intimate during my period of principalship of Jaffna College. He gave the College four sons and five daughters about whom the College shall always feel proud. These children apart from their good conduct were thoroughly responsible and popular. Their performances on the playing field were brilliant. The boys all four of them captained the College teams, when their turns came, and gave always a brilliant display of their talents in sports. Cricket, Football, Athletics and Basket Ball claimed their talents at different periods and Dr. Chelvadoray was there to assist them in whatever manner possible encouraging them to give off their best to the College. He would not miss a single Cricket or Football match and gave of his time and money to boost the morale of the various teams of which his children were a part. The leadership displayed by his children Ganesan Raju and Nagendran on the playing field was very remarkable and I am happy to say that they are showing this remarkable spirit of leadership and sportsmanship in the walks of life, in which they are placed. Dr. Chelvadoray was largely responsible for this attitude of his children. We give credit to his sound upbringing and placement of the correct emphasis on the things which matter.

When Jaffna College decided to be private and to remain outside the Government scheme, Dr. Chelvadoray was one of the parents, who encouraged us and approved of our action whole heartedly. He contributed generously to-

wards the College Welfare Fund. I am only sorry that he did not live long enough to see the College returned to us by the State to continue as an assisted private school and to rejoice with us. Though a good Hindu, he always cherished the rejoice with us. the Christian ideals and was always happy to up-hold these ideals.

Now I come to him as a personal friend of my family. On the tennis court and in the home I remember the several occasions we discussed various topic of general mutual interest in a personal way. He was the personal physician of my family and proved to be a great source of help to my dear wife in her ailments.

As I said earlier, though he was a Hindu, Christian precepts and way of life had a very strong hold on him and he always tried to live according to his understanding of these precepts. He worshipped at his family temple at Sangarathai "Pathirali Kovil" and played an active role in the improvement and the building of this temple. He was unostentatious in his worship and his actions had the impress of one, who lived close to his God and willing to be guided by him.

I thank God for his friendship and love. May his soul rest in peace.

*Vaddukoddai,
17th April, 1978.*

K. A. Selliah
Emeritus Principal Jaffna College

Dr. G. Chelvadoray

Chelva and I were colleagues at Moolai for quarter of a century. On rare occasions we did disagree on matters, but we were always friends - good friends.

The memories left behind with me of this most genial personality are sweet and noble.

Dr. Chelvadoray had a large heart and gave so freely of what he had, that I knew, it sometimes did hurt. His charity did begin at home but never ended anywhere near it. The number of young boys and girls who benefited from the interest he took in them, bears testimony to his charitable nature. I have personally seen him prescribing for some unknown patient and then buying the medicine too for him out of his own pocket.

He was a very humble man but would never tolerate arrogance from any quarter.

During the twenty five years or so that we worked together, I do not think there was one occasion on which he was late for duty. If illness would prevent him from getting to work in time, he would send word so that others may not be inconvenienced. His consideration for others was phenomenal.

Chelva had absolute trust in his God and was deeply religious. The last time after I spoke to him before his death I left him in his prayers.

I Cherish the memory of a great and humble friend and a true gentleman.

211, Palaly Road, N. T. **SAMPANTHAN M, B. B. S.** (Ceylon)
Jaffna, F. R. C. S. (Glas) F. R. C. S. (Edin)

Dr. G. Chelvadoray

I knew Dr. Chelvadoray for the first time in 1934 in Edinburgh as a medical student. He was called Dorai and I was under the impression that he was an Indian. He was staying in a flat run by an elderly widow. I was fortunate in getting the other room that was vacant and Dorai proved to be an amiable companion. Within a few days I came to know that he was a Ceylonese. He was a Hindu and that he was married. Every morning he will be seen with a Poddu on his forehead with Holy Ash. His wife's photo was hanging in his room. I felt that these were all healthy signs.

He was modest and never interfering in other people's affairs. If anything he was always helpful to anyone who needed such help. He was very methodical in everything he did. He was careful not to hurt other people's feelings. He was oversensitive on this point.

He had got through his third examination and was preparing for the Final when I left for Ceylon. He qualified in due time and came down to Ceylon. While in Edinburgh he told me that he would like to settle down in Malaya but he had to respect his father's wish and be near his sisters and Mother.

He did not like Govt. service. All the same he gave it a trial at a time when the Govt. had Defecit of Doctors. I felt that he would not like the way young Doctors were being treated by the Department then true to my fears he resigned from Govt. Service after a short period.

At that time the Moolay Co-operative Hospital was expanding and they were in need of young energetic Doctors. Who would serve the Country. This was very much to Dorai's liking and he gave his whole life to Moolay Hospital. Even when there was difference of opinion between the management

and the staff, he was always loyal to the management, because his primary duty was to the patients. He was a very hardworking and conscientious Doctor.

He was a great sportsman. He loved tennis but he loved cricket more. He formed a cricket club, mostly with his finances and played his first match against Jaffna College.

He had four sons and five daughters. All his sons captained the First Eleven of Jaffna College. Some of his daughters were also House Captains in their school. Mostly at Vembadi girls High School.

He was a keen social worker and he did his part for the upliftment of the poorer people in and around his village.

He was deeply religious and did everything possible and necessary to improve temple worship.

All his sons and daughters are well settled in life, married and happy.

True to the greatness of his philanthropic father, Sithiavaan Ganapathipillai, he with his limited resources, served his family, served the people around him and served God.

May his soul rest in peace.

Dr. K. Kanagaratnam.
Retired Superintendent,
Colombo Group of Hospital

R. Nagaratnam
Former Malayan State Councillor
An Appreciation.

Dr. G. Chelvadoray

The news of the death of Dr. G. Chelvadoray at 10 p.m on March 30th at his residence in Sangarathai (Vddukoddai) came as a rude shock not only to the members of his family but also to his many patients, friends and relatives who form a good number, in Sri Lanka, Singapore, Malaysia and other places.

Dr. Chelvadoray is the son of Mr. N. Ganapathipillai, a leading and outstanding planter of no mean repute, who was well known throughout Singapore and Malaysia as "Sitiawan Ganapathipillai". It was in Sitiawan Mr. Ganapathipillai owned his large rubber estate. In addition, he was a very big contractor engaged in metal supply on a large scale, using lorry and boat for transport to different places in the State of Perak, Malaysia.

While his countrymen vied for Government Jobs a galaxy of a few intrepid stalwarts courageously took to planting and for mining "Sitiawan Ganapathipillai" was one of them. The others were Dr. Rogers (Ipoh), Rawang Velupillai, Sungei Choh Maniam, Batugajah Clough, Seremban Jemima Sinnathamby, Brown Kathiravelu (Penang) and Kandakku Ramanathan.

Mr. Ganapathipillai earned enormous wealth and did many benefactions. He was a good mixer, entertained freely and was respected by all classes of people, including influential ranking Europeans, Malays, Chinese and Indians of the planting community.

Young Chelvadoray could have easily followed in his father's footsteps as did his uncle Dr. S. Perampalam, a

private Medical practitioner in Sitiawan who was appointed as a Councillor in the Council of the State of Perak and served for many years.

It was destined otherwise and Dr. Chelvadoray took up medicine, studied in Edinburgh (Scotland) and became a Doctor to carry on the work of this noble profession - with his British qualification.

Though he could have joined the Government Service, he decided to work in the Moolai Co-operative Hospital where he served for well nigh 23 years. Though he retired from the hospital in 1969, he was always available to respond and serve for short periods when called upon to do so.

The late Doctor shunned publicity. He was of a quiet nature, doing his work conscientiously and well. He devoted all his knowledge and strength to the protection and improvement of human health and to the cure and prevention of diseases.

There can be no doubt that his name will be enshrined in the Moolai Co-operative Hospital.

Dr. Chelvadoray was an ardent sportsman and whenever he had some leisure played cricket with youngsters in the neighbouring yard near his residence.

Dr. Chelvadoray was a great devotee of the famous Sangarathai Pitiyampathi Sri Pathirakali Ambal. He arranged some wedding of children to take place in this temple - out of his piety to this deity.

The late Doctor has a large circle of kinsmen who are in positions of trust and responsibility. All of them and his patients will remember him with love and affection - this dear - person who dedicated his life to the noble profession of healing the sick.

The late doctor's father-in-law Mr. V. Ponnuthurai, an Aristocrat and towering personality was for a long time a trustee of the Kalvalai Vinayager Temple, Sandilipai. It was to this deity, the inspired poet Sinnathamby Pulavar of great renown sang the Kalvali Anthathi.

Our heartfelt sympathies go to the late doctor's dear and highly respected partner in life and his children (four sons and five daughters) whom their father settled in life.

May the Supreme being bless the late doctor's soul.

